

چکیده

این پژوهش از نوع علی مقایسه ای با هدف مقایسه تاب آوری و باورهای غیر منطقی مادران کودکان عادی و مادران کودکان اتیسم بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه مادران کودکان عادی و مادران کودکان اتیسم شهرستان رشت بودند. نمونه آماری پژوهش شامل ۱۰۰ نفر (۵۰ نفر مادران کودکان عادی و ۵۰ نفر مادران کودکان اتیسم) بودند. نمونه ها از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. در این پژوهش مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و باورهای غیر منطقی جونز (۱۹۶۸) اجرا شد. از داده های حاصله نتایج ذیل به دست آمده است:

بین تاب آوری مادران کودکان عادی و مادران کودکان اتیسم تفاوت وجود دارد به این شکل که مادران کودکان اتیسم تاب آوری کمتری نسبت به مادران کودکان عادی دارند. در زمینه باورهای غیرمنطقی نیز بین دو گروه والدین تفاوت وجود دارد و این تفاوت در دو بعد اجتناب از مشکل و انتظار زیاد از خود دیده شد. بنابراین، چاره جویی برای تدوین خدمات بالینی سودمند، برنامه های مشاوره ای مناسب و هدفمند جهت بهبود تاب آوری مادران کودکان اتیسم ضروری به نظر میرسد.

کلید واژه گان: تاب آوری، باورهای غیرمنطقی، مادران اتیسم